

מכתב הדרכה והנהגה בציון רבינו הקדוש נשלח ע"י הגה"צ רבי שמואל משה קרמר שליט"א לבחורי חבורות הבחורים דקהילת חסידי ברסלב 'קרן אור' לקראת ההתקבצות הגדולה באומן דשנת תשס"א. והתפרסם בשנים עברו בקובץ 'אור בהירות הדרך' שיצ"ל לקראת הנסיעה הגדולה.

המכתב נכתב בלשון הזהב ומחזיק בתוכו את כלל ההנהגות וההדרכות אותם נהגו אנשי שלומינו חסידי ברסלב לקיים בעלותם לקיבוץ הקדוש בימי ראש השנה לציון רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א.

לפניכם המכתב במלואו:

בס"ד; אלול תשס"א

לְכַבֵּד הַבְּחֹרִים הַשְּׂשֻׁבִים הַחוֹסִים בְּצֵל אֵילָנָא דְחַיֵּי ה"ה כְּבוֹד רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ וְזוֹ צִיס"ע (צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם) נַחַל נֶבֶע מְקוֹר חֲכָמָה מוֹרְנוּ וְרַבֵּינוּ רַבִּי נַחְמָן זִיע"א

שְׁלוֹם וְכַטו"ס וּבְרַכַּת כּוּח"ט בַּשַּׁשְׁצ"ג אֲכִי"ר.

נְסֻעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמְּקוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְקוֹם גְּנִיזַת רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹמָן, לְהִיּוֹת שָׁם בְּיָמֵי רֵאשִׁית הַשָּׁנָה הַבְּעַל"ט דְּשָׁנַת תַּשְׁס"ב, כְּאֲשֶׁר נִצְטוּיְנוּ עַל יְדוֹ ז"ל.

זְכַרְתִּי יָמִים מְקֻדָּם, כְּאֲשֶׁר צִוִּינוּ הַקָּדוֹשׁ לְשֵׁל מִחֲמַד נִפְשָׁנוּ רַבִּיה"ק זִיע"ה הִ' סְגוּר עַל מִסְגָּר וּבְרִיחַ, וְהִיָּתָה כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה עוֹבְרַת עָלֵינוּ בְּהַשְׁתַּקְקוֹת וְנִגְעוּעִים מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאָה בְּהַר הַקָּדוֹשׁ שָׁמָּה, וּמִי יִכּוֹל לְתַאֵר גְּדֹל עוֹצֵם וְתוֹקֵף גִּעְגּוּעֵיהֶם שֶׁל הָאֲרִיזוֹת שֶׁבְּחִבּוּרָהּ, וּבְכָל עֵת מִצָּא שֶׁפָּכוּ עַל זֶה דְּמַעוֹת כַּמִּים וְצִעְקוֹ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּ"שַׁעֲרֵי צִיּוֹן נְעוּף פְּיוֹנִים", וּמִי יִתֵּן לִי אֲבָר כִּיּוֹנָה נְעוּפָה וְנִשְׁכּוֹנָה עַל צִיּוֹה"ק אוֹמְנָה, וְלוֹ עַכ"פ פֶּעַם אַחַת בְּחַיִּים.

וְעַתָּה חָמַל ד' עַל עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ, וְהַתְקִים בְּנוֹ "אַתָּה תִּקּוֹם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתְּ לַחֲנֻנָה", כַּמְקַבֵּל מְדוּר דוֹר שֶׁהִתְקַבְּצוֹת הַגְּדוֹלָה שָׁם הִיא אַתְּחֵלְתָּא דְּגְאוּלָּה. אֲדָּ כְּמוֹ שֶׁרַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ אָמַר פֶּעַם עַל שִׁירַת "אַקְדָּמוֹת" שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל כָּל כָּד שִׁקּוּעִים בְּטוֹב עַד שֶׁאֵין אָנוּ מַכִּירִים בְּזֶה. כֵּן הַדְּבָר בְּעִנְיָנוּ עַל שֶׁכָּבַר רַגְלִים אָנוּ בְּחֻמְלַת ד' עָלֵינוּ מְדֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִתְקַבֵּץ בְּאַתְרָא קַדִּישָׁא הַדִּין נַעֲשֶׂה הַדְּבָר כְּהַרְגֵל קֶצֶת וְכַדִּיּוּגְטָמָא יִשְׁנָה שָׁאִין הָאָדָם סוֹפְנָה, וְלֹא מַכִּירִים

ומרגישים בגדל הענין הזה, ועד כמה יש לנו לשוב ולשמוח כל שנה ושנה
מחדש בגורלנו הטוב.

ועתה כאשר שואלים הלכו בו זה כמה וכמה, על תפקידנו בימים ספורים
וקדושים אלו, איך לנצל את הימים ולמלא אסמנו שבע, אמרתי לנסות לבאר
הדברים כאמור ומבאר בספרי רבינו הק':

הנה ראש וראשון צריכים אנו לדעת ולזכר שענין הר"ה של רבינו זי"ע הוא
אחד מסודותיו המפלאים ביותר, ואין לנו אלא להאמין בפשיטות בכל מה
שדבר רבינו והפליג מאוד בענין הר"ה שלו, שהשי"ת נתן לו זאת במתנה
שידע והשיג סוד הר"ה בפרשו, ושכל ענינו ועסקו (גאר מיין זאך) הוא
ר"ה, ולא מבעיא אנו המקרבים אלא גם כל העולם תלוי בר"ה שלו, וע"כ
הזהיר והקפיד מאוד שכל מקרביו יהיו אצלו על ר"ה איש בל יעדר, מבלי
לגלות סוד טעמו של דבר כי הוא מפלא מאתנו.

וכל זה היה בסיו, וביותר אחר הסתלקותו, ע"י שבאים על צננו הק', כי
גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. וכל שרבינו עולה במעלות העולמות
העליונים, כף הוא פועל תקונים יותר עליונים עבור מקרביו, ועבור כל
העולם, כמבאר כל זה בלקה"ל ובכוכבי אור. ואין כאן המקום להאריך בכל
אשר נאמר בענין הזכיה הגדולה והנפלאה הזאת של להיות על צננו הק' על
ר"ה, אשר אין להעריך. וכמו שאמר רבינו "קנין גרעסער'ס פון דעם איז
נשט פארקאנדין" ומי שזוכה להיות אצלו ר"ה ראוי לו לשמוח כל השנה,
ועליהם נאמר פי תנות ד' היא מעוזכם.

ולכן טרם כל צריכים אנו לדעת ולקשר הדבר בלבנו היטב, שבנסיעתנו
זאת ובשהותנו באתרא קדישא הדין בימי ר"ה, הרי אנו מקימים בזה רצונו
הק', כאשר נצטוינו על ידו ז"ל "בני מיר זין אויף ראש השנה" – להיות אצלי
על ר"ה. ופרוש "להיות אצלו", הינו כמו בסיים חיותו ז"ל. לעשות את כל
הסדר של ראש השנה בהיותנו שמה סמוך ונראה לציונו הק', הינו להתפלל
שם יחד עם אנ"ש בבית המדרש הנקרא על שמו, [ועקר קטב התפלות של
ימי ר"ה הוא בגני המלכות, הינו להמליך את השי"ת עלינו ועל כל העולם
כמו שאומרים ומבקשים מעמקא דלבא ברכונו כל המחשבות והרעיונות "מלל
על כל העולם בכבודך והנשא על כל הארץ וכו' וידע כל פעול פי אתה
פעלתו וכו', מלל על כל הארץ וכו' וכן שאר התפלות והפייטים סוכבים על

קטב זה], ומקימים שם יחד מצות התקיעות של ר"ה. והפל בהתקשרות אליו ז"ל. [ומה טוב ונכון שבכניסת ראש השנה לפני תפלת ערבית לומר הנסח: **הריני מקשר א"ע בכל התפלות והסדר של ימי ר"ה לרבינו הק' וכו'** וכן כל עת שנוזפים במשך הימים של ר"ה, לחזור על זה במחשבה או בדבור, אבל זאת לדעת שאם לא אמר לא עכב, כי סתמא לשמה קאי].

וכמקבל, שכמו בחיים סיותו התחיל הדבר מערב ראש השנה, וידוע מה שאמר רבינו הק' זי"ע שצדיקים אחרים היו מאחלים לעצמם שתהנה ההתעוררות ביום ר"ה, כמו אצלנו בערב ר"ה. ודבר זה מתקיים גם כהיום כנראה בחוש הראות שאי אפשר לתאר גדל ההתעוררות הנפלאה והרהורי התשובה וכו' שנעשים בערב ר"ה ליד הציוה"ק.

{סדר ההנהגה בציונו בערב ראש השנה:}

ובכן אחר אמירת הסליחות של זכר ברית ותפלת שחרית יחד עם אנ"ש בביהמ"ד הנקרא על שמו, הולכים אל הציון הק', [אין צריך לדחף! רק עומדים סמוך לציוה"ק עד כמה שאפשר], נותנים פרוטה לצדקה ואומרים את העשרה מזמורים הידועים [עם התפלה שאחריה] במתינות מלה במלה, [לא לחשב על התעוררות והתלהבות רק לשום את הלב לפרוש המלות עד כמה שאפשר].

ואח"כ שופכים שיח איש כלבו ליד הציוה"ק [אם אפשר לעמד אז סמוך ממש אל הציוה"ק ולהשים פניו על אבני הציוה"ק מה טוב]. ומבקשים מהצדיק שימליץ טוב בעדנו, וזוהי מעלת המשמש על קבר הצדיק, שמבקש מהצדיק הרחמן שיפעל ויעתיר בעדו לפני מלך רם ונשא, והצדיק הוא ציר נאמן להעביר בקשותינו ולהשמיד בעבורינו, שיזכה לקרבת ה' באמת מעתה, ולבקש על נקודות מסימות כפי שיודע כל אחד בנפשו בדברים שאורב עליו היצר וזהו ענין ודוי דברים לפני הצדיק להשמיד לפרט כמדת זכרוננו את כל אשר עבר עליו מנעוריו.

ולמודעי אני צריך שיש להשמיד כפי האפשר להזכיר את כל מגרעותיו עד היים הזה, אף לא להתבלבל מזה שאין זוכרים הפל, כי בשר נדם אנחנו ולא נתנה תורה למלאכי השרת. ובזוה"ק [ח"ג-קצה] איתא בהדיא בגדל מעלת ודוי דברים, שאם האדם מתנדב על מה שחוקק בזכרוננו, השאר שאינו זוכר נמשך אבתייהו.

ויבקש על התמדת הלמוד ויגיעת התורה בקיאות ועיון, סדר היים הגיון, יראת ד', תקון המדות, קדושה וטהרה.. ועל הפל על התקרבות והתקשרות אמתית אליו ו"ל, להגות בתורתו, וללקח בדרך עצותיו הקד', ובפרט עצת התבודדות וכו' ולבקש על ישוב הדעת התמידי, ושיעברו עליו ימי הר"ה אצלו פראוי, התפללות, והתקיעות, והסעודות, של ר"ה הפל יחד עם אנ"ש, ושתכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה [לבקש בעד ההורים שיהיו].

ולזכר מה שאמר רביז"ל שקבורתו הק' הוא כמי שעובר בחיים סיותו מחזר אהד למשנהו, וכשבא אהד אל הדלת ודופק בנדאי ישמע אותו, בכן יציר בדעתו שעומד ומדבר אל רבינו כמו בחיים סיותו.

ונכון מאוד ללמד [בער"ה או בשאר הימים] שם בהיכל הציוה"ק איזה מאמר בלקוטי מוהר"ן אשר יבחר לו, במתינות ובהבנה כפי האפשר, ולומר אח"כ התפלה שעליה לנד הציוה"ק, [כמבוא' בלה"ל גדל הענין ללמד איזה מאמר מהצדיק על קברו].

במשך הימים פדאי והגון לומר כל יום פעם אחת העשרה מזמורים לנד הציוה"ק שפיכות הלב, וכמוכן שקדם האמירה יש לתן פרוטה לצדקה לצעון רבינו ו"ל, פלומר להזכרת נשמתו.

מלבד זה לקיים הלמודים השונים שסדר כל אהד לעצמו, ואמירת תהלים, על יד הציוה"ק כמדת האפשר, [מלבד הזמנים שנמצאים יחד כל החברים ע"פ הוראת ראשי הקבוצות].

מה מאוד רצוי והגון להשתדל בכל האפשרות, שלא לדבר שום שיחות חלין כלל, בעת שנמצאים במקום הקדוש בהיכל הציוה"ק.

וענין זה, שהגנו נמצאים אצל רביה"ק כמו בחיים סיותו ממש, צריך שיהא תקוע במוחינו וחדור בלבינו כל ימי שהותנו במקום הקדש. ולא רק שנמצאים אצל הציוה"ק ממש, כי אם גם בכל מקום שאנו נמצאים בעיר אומן.

[ונדאי שאין להתרחק כלל בשו"א ממקום האכסניה מכאן, והציוה"ק וביהמ"ד מכאן, כי אין לנו שום דבר לחפש שם באומן בין הגוים כי תכלית ביאתנו לכאן אינו אלא להיות אצל הצדיק ותו לא מדי].

כי עבדת עבודת הנסיעה הק' שנהגנו מארץ הקדש לרבינו הק' השוכן בעיר אומן, קדשה את כל שהותנו שם להיות נחשב שנמצאים אצל הציוה"ק ממש,

פי הלאו זאת היא מטרת שהותנו שם ולא ענין אחר כָּלֵל, ומה גם שידוע
מר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל ומהרב מטשעהרין ז"ל שקדשת הציוה"ק מתפשטת
בכל הסמוי ונראה, וכן איתא בזה"ק שאילו ידעו העולם קדשת קברו של
יעקב אע"ה היו מנשקים העפר שלוש פרסאות סביב קברו.

**– קדשת העינים והמחשבה, הם מהענינים העקרים הששירים במיוחד
לקדשת ר"ה –**

והנה קדשת הזמן וקדשת המקום מחייב אותנו יותר ויותר, להיות עינינו ולבנו
דבוקים כל הזמן רק בקדשה ובעבודה, בכמיהה וצמאון לקרבת ה' לתשובה
ולהתעלות בתורה ועבודה, ולנצל את הזמן פלו רק לענינים האלו, [חויץ ממה
שצריך לעסק בצרכי הגשם].

ובעריכת ההתבודדות שבכל יום [אצל הציוה"ק או במקום אחר] לזכר לתת
שבח והודיה להשי"ת, שזכה אותנו להזכיה הגדולה והנפלאה הזאת, להיות
אצל רבינו הק' הננמ"ח זיע"א בימי ר"ה פְּרָצוֹנוֹ ז"ל. ולבקש מהשי"ת לזכות
לקבל כל התקונים של ר"ה, ולזכות לתקון הנפש בתכלית השלמות. ולהתפלל
מאוד מעמקא דלבא על הפלל, פי העולם צריך לרחמים גדולים.

ולסיומא דמלתא, יהי נא אמרי לרצון לפני אדון כל שנזכר פלנו להסתפר
בצומא פאיש אַחַד בלב אַחַד, באהבת חברים נאמנה בצלו של רביה"ק, ונזכר
לכל התקונים הקדושים אשר אליהם נכספה נפש כל חי, ולהפתח ולהחמם
בספשצ"ג, ולהנשע בכל משאלות לבנו לטובה.

בברכת צאתכם ובואכם לשלום

שמואל משה קרמר

המכתב הוקלד ומוקד כולו ע"י מערכת "בחיבותא" והזכויות שמורות להם